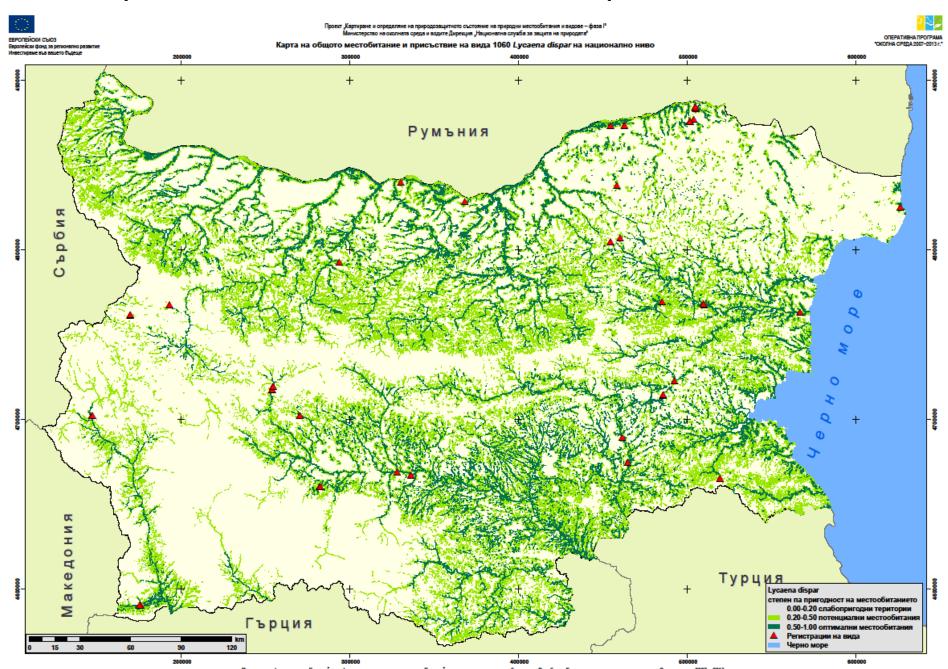

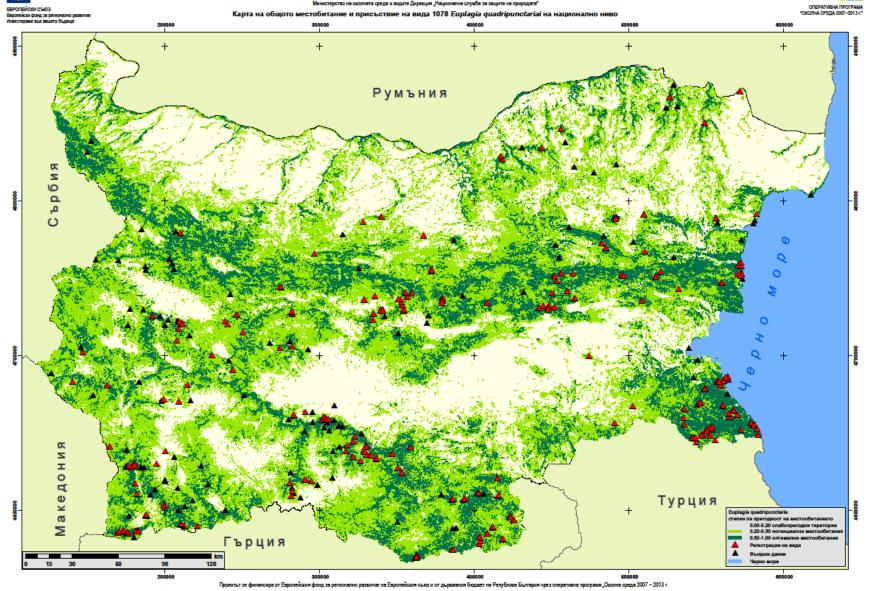

For each species was elaborated model of effective & potential habitats and threats

Because of shortage of time and only one expert involved there are no much localities and even some species were not registered

For nocturnal species three teams were involved and the results are much better

At the very end of 2013 started a new project – monitoring out of Natura 2000

Natura 2000 species are counted out of Natura 2000 sites and the other species are counted both out and in Natura 2000 sites

All together two experts are dealing with 52 species of which 28 are diurnal and 24 nocturnal. Six species are from Natura 2000 (92/43 EEC Habitat Directive)

During the "Monitoring" many new data were collected

What else has happened? Even some new species for Bulgaria were found and published

SHILAP Revta, lepid., 42 (166), junio 2014: 287-294

eISSN: 2340-4078

ISSN: 0300-5267

First records of Lycaena helle ([Denis & Schiffermüller], 1775) for the Balkan Peninsula (Lepidoptera: Lycaenidae)

M. Popović, M. Đurić, F. Franeta, J. R. van Deijk & R. Vermeer

Abstract

This paper presents the first finding of Lycaene helle ([Denis & Schifferntiller], 1775) in the Balkan Penissula on Balkan (Stara Planina) Mts. The batterfly was discovered in the bordering region between Serbia and Bulgaria. European distribution of this boreo-montane species is confined to northern parts of the continent with isolated colonies in central and south-western Europe. It is shown to be endangered at both European and regional level, and thus marked as one of the priority species for protection. In the Balkans the species can be found in montain bogs associated with small streams where plant communities Geo coccinei-Deschampsichne coepitionae are developed. Due to land abandonment these habitats are prone to succession toward a forest ecosystem and should be monitored and managed in order to sustain the current state. It could be achieved more easily in Bulgaria, where habitats are a part of the Natura 2000 network, but it is harder for Serbia where ski tourism has been actively developed in the last decade, and where the European Union legitation does not apply.

KEY WORDS: Lepidoptera, Lycaenidae, Lycaena helle, Stara Planina, habitat, conservation, Serbia, Bulgaria.

Primer registro de Lycaena helle ([Denis & Schiffermüller], 1775) para la Península Balcánica (Lepidoptera: Lycaenidae)

Resumen

Esse trabajo presenta el primer registro de Lycaenar helle (IDenis & Schiffermüller), 1775) en la península Balacianica sobre los monates halcánicos (Stara Planina). La especie fue descubierta en la frontera estre Serhia y Bulgaria. La distribución estropea de esta especie borse-montane está confinada a las partes del norte del continente con colonias sisiladas en el centro y suroeste de Europa. Está demostrado que en una especie en peligro de extinción tanto a nível europeo como regional y siendo, por tanto, una especie que nescesita prioritaria protección. En los Balcanes la especie puede encontrarse en zonas montatosas relacionadas con pequeños torrentes donde se desarrolla una asociación de plantas Geo coccinei-Deschampitetum cuerpitosas. Debido al abandono de la región esta habitats son propensos a evolucionar hacia un ecosistema de bosque y tendría que realizarse un seguimiento, para mantenerios en su estado actual. Podría conseguirse en Bulgaria, donde los hábitats forman parte de la red Natura 2000, pero es más dificial en Serbia donde el turismo de esquí se ha desarrollado activamente en la última década y donde la legislación europea no se aplica.

PALABRAS CLAVE: Lepidoptera, Lycaenidue, Lycaena helle, Stara Planina, hábitat, conservación, Serbia, Bulgaria.

Introduction

The Violet Copper - Lycaena helle ([Denis & Schiffermüller], 1775) is a relict boreo-montane species with a Palaearctic distribution. It is found from the French Pyrenees in the west throughout central and northern Europe, including most of Fennoscandia. In Asia, the butterfly inhabits Russia 100

Entomologist's Rec. J. Var. 126 (2014)

CACYREUS MARSHALLI BUTLER, 1898 (LEP.: LYCAENIDAE), A NEW SPECIES FOR BULGARIA

MARIO S. LANGOUROV & NIKOLAY P. SIMOV

National Museum of Natural History - Sofia, 1 Tear Ocrobodisel Blvd., 1000 Sofia, Bulgaria (E-mail: langourov@gmail.com)

Abstract

The butterfly Cacyerus marshallt Butler, 1898 is reported as new to the Bulgarian fauna. Keywords: Cacyerus marshallt, Lycaenidae, Bulgaria.

Cacvreus marshalli

The Geranium Bronze Cacyrous marshalii Butler, 1898, is a native of South Africa. It has been introduced to Mediterranean Europe (initially the Balaeric Islands—Majorca), where it has spread as a pest of cultivated Polargonium. Currently, its known range in the Mediterranean region includes Spain, Portugal, France, Italy, Malta, Slovenia, Croatia, Greece, Morocco and Turkey (Eitschberger & Stamer, 1990; Raynor, 1990; Sarto i Monteys & Maso, 1991; Tarrier, 1998; Trematerra et al., 1997; Sammut, 2007; Polak, 2009; Kosmač & Verovnik, 2009; Anastassiu et al., 2010; Soyhan et al., 2013). There are also isolated reports from Britain, Switzerland, Germany, Belgium, the Netherlands and Sweden.

Plate 1. Cacyreus marshalli Butler, Levunovo, Bulgaria, 10.viii.14.

287

Pseudophilotes bavius also was found in Bulgaria but is not published yet

Entomologist's Rec. J. Var. 125 (2013)

110

CHILADES TROCHYLUS (FREYER, [1845]) (LEP.: LYCAENIDAE) CONFIRMED FOR THE BULGARIA FAUNA AND DOUBT CAST ON EARLIER RECORDS OF THIS AND OTHER SPECIES

1 Assen Ignatov, 1 Paul Wetton and 3 Stoyan Beshkov

¹ National Massum of Natural History, Sofia, Tear Oscobodital Bird. 1, 1900 Sofia, Bulgaria (E-mail: usum ignator/Rigmail.com)

2 Paul Wetton: Nottinghum, United Kingdom (E-mail: paulose@ntlworld.com)

³ Stoyan Beshkov: National Museum of Natural Hintoty Sofia, Tear Onvolvabitel Blvd. 1, 1600 Sofia, Bulgaria (E-mail: Stoyan heahlor@genal.com)

Abstract

Chilades trochylus (Freyer, 1845) is positively recorded for the fauna of Bulgaria. A previous record is probably the result of mislabelling. The validity of some past records made by Alexander Slivov are discussed. The rule that a temporary label should be unequivocally associated with a specimen immediately on capture is reinforced by this experience.

Keywords: Chilades trochylus, Lycaenidae, Polyommatinae, Bulgaria.

Introduction

Chilades trochylus (Freyer, 1845) has been reported from Bulgaria once only: Slivov and Abadjiev (1999) reported a specimen labelled "Voleka, 16 6.1968, A. Slivov leg.". This site lies on the southern Black Sea coast, near the mouth of the Veleka River between the town of Ahtopol and the village of Sinemoretz. However, it is known that Slivov made a number of unfortunate labeling errors involving Bulgarian and non-Bulgarian specimens and so the record is treated by us as unconfirmed.

However, we are now able to provide a positive record of this species in Bulgaria. A field trip to the south-west of the country to undertake video recording of Bulgarian butterflies was arranged by the British-Bulgarian Society for 23 June to 15 July 2012. On 6 July, in the surroundings of Chuchuligovo Village, field observations of butterflies were conducted and a single example of Chilades trochylus was found and photographed. Shortly afterwards, when photography had concluded, three more examples were noted nearby. The site is situated at an altitude of about 70-110 metres, close to the Bulgarian-Greek border, approximately 2 km north of the Kulata, at the Promachonas border pass (41°24'33.49" N: 23°21'54.37" E). The surrounding countryside consists extensively of agricultural land and scrub/xerothermic grassland. communities of Dichantium ischaemum, Poa bulbosa mixed with Paliurus spinachristi and Juniperus oxycedrus. Smaller areas are covered by forests of Ouercus pubescens and O. virgiliana containing Mediterranean floral elements. The weather was dry and hot, even in the morning - about 29°C. In the morning Chilades trockylus specimens were quiet and not especially active and all observed specimens could be documented by photography and video recording by several people. As the day wore on, the increasing temperature allowed them to become active and it was difficult to spot them in the tall grassland vegetation.

Entomologist's Rec. J. Var. 125 (2013)

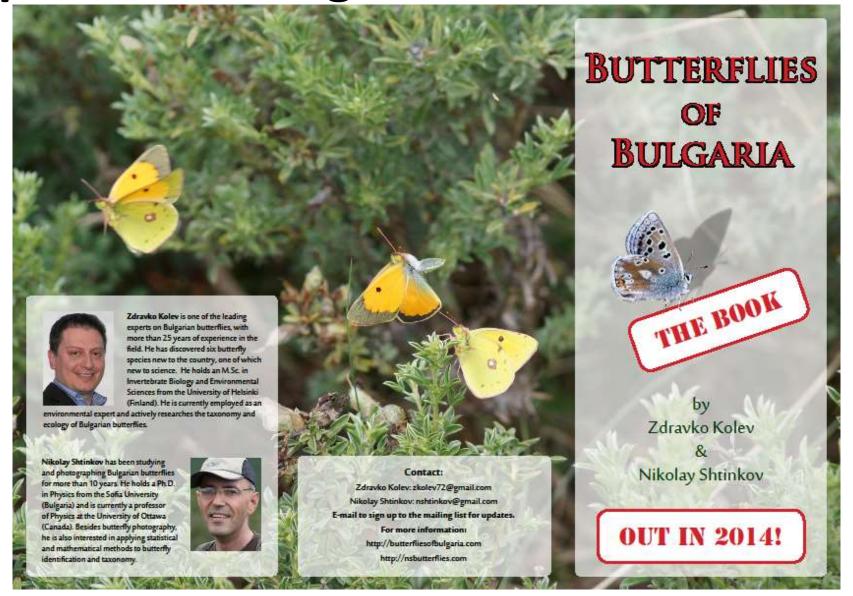
121

Plate 1. Chilades trochylus (Freyer, [1845]). Blagoevgrad district, 1 km NE of Chuchuligovo Village, 110 metres, 6 vii 2012. Photograph O Assen Ignatov.

How could this have happened? In July, 2011, Varga donated specimens of Evobia nolous (Freyer) from the Retezat Mountains of Romania to SB. This is a species in the group that includes Evobia opadarus (Esper) under which name it appears in some older literature. It is also confused with Evobia cassioides (Hohenwarth) and recent molecular studies indicate it should be further divided. It is one of the most local Evobia species in the Bulgarian fauna. These specimens were collected and pinned by Varga on his way to Bulgaria, but were not labelled. SB asked him for the data and Varga wrote it on a map. Later SB mounted the specimens and put them in a box together with other material, including Evobia spp., identified with a common label. When the individual labels were printed and SB set about attaching these to the specimens, four Evobia specimens were noticed as belonging to another series. These were Varga's E. noleus from Romania; they had been in danger of being included under the common label designating Bulgarian material in the same box. SB was unable to locate the map with the hand written label by Z. Varga and the specimens

Many new data, even one other new species for Bulgaria can be find there

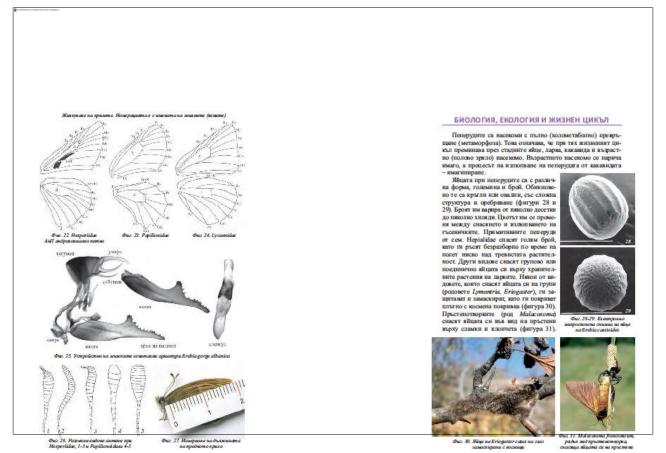
First books in Bulgarian were published this year

however they do not cover whole Bulgaria

On 517 pages are presented 155 species and more than 1000 illustrations

In the general part are included as well threats and each species is presented in this way:

- Рудоробивае и съепестверени по звосторовежница, испоциявалище и надъявание име, дене на инподеле, пота и хурова инферсоруатура, може до извене инпоменение и ферментиране на исполнятие инстобретание на видени и исполнятие извествения на съещени выстробетирам.
- Въприявани присите АНД, ТЕЕД, ВЕЕД, ветрытиваритерия паравине (фитура 60), воспомутиран за бизигарина. При диченти на вредатна офект трибен да се невим придамет и вистом на предъежности и истобны на трита и истобны на трита на обработнятите граумен от выстата едине се съгращением на обработнятите граумен от выстата едине на обработнятите граумен от выстата едине на обработнятите граумен от възгласи едине.
- Перетованетирное светтиць, очениць и съсмен. Том са чести перативы почти внестем, и странять и всем со предъеждат в сервених предъеждене. Изполнять презнательства стади на попеределих са необиле ученично пре полнере присуде на лет.
- Лите из подържава сегоствени обли за тремите любнисти, дебетите. За мого видно петаруди в частност за ните везчи дамия петаруди том е от особено заполне.

Pac 17. Меранования во опроторожно муниция объект опротования и

reflection to be obtained

Maniola jurtina (LINNAEUS, 1758)

Тилово находище (Т. L.); видът е описан от Европа [Централна Швеция] и Африка.

Сивоними; нима

Българско име: профилма пеперуда.

Кратко описание. Размер: сравнително едра, 40-52 мм с разгерени крила пеперуда. Предните крила отторе при мъжките са еднопветно кафяви, под дискалната клетка имат широко, черно, надлъжно андроконнално петно и малко очно петънце с бял център и оранжев ореоп. Женската е с основен цвят като мъжката, но с оранжевоокрено оцветяване от дискалната клетка до субмаргиналнага част и с по-едро апикално петно. Задните крила отгоре и при двата пола на цвят са като предните, без очни петна, при женските с оранже воокрено постдискално просветляване. Антените са с тъмни и светли сектори и оранжев връх. Главата, гърдите и коремчето са сиво-кафяви. От долната страна предвите крила са оранжеви със сив преден ръб, черно апикално очно петно с била сърцевина и с жылтеникав ореол. Субмаргиналната част от вырка на крилото надолу към а налния ръб жълтее, особено при же нските. Маргиналната част е сива и при двата пола. Задните клила отполу са със сивокафяна проксимална част, наподобяваща профил на човешко лице, разсветияване след дискалната клетка и сивокафява маргинална част. При мъжките, а понякога и при женските, се забелязват едно-две малки, точковидни черни очни петънца

Половнит диморфизъм е добре вгразен, женските са с орин желоохрено разъеплавне от горила страна на предвите крила, мъждите са еди оцентни и с черно видроминално петно. От допията страна задилете крила при мъждите са тъмни, като мръсни, с нежен рясутих и с едно-две точковидни очин петна, профилът на човешко лице е добре изросен при женските.

Близыя в вдове: у нас може да се обърва при определяне с видовете от род *Hyponephele*. Мъжките на *Manicia jurtina* обаче са вециал тъмни от порната страна на предняте и задинте крипа, тези от род *Hyponephele* вънят светва част Женските от род *Hyponephele* вият по две очин цетна от горията страна на предняте крипа, от долната страна на задинте им хрипа имая куркеумати профил на лице.

Яйцага са млечно бели до леко златисти, бъчвовидни, оребрени. Женската ги снася поединично върху хранителното растение на лагвите.

Гъсеницата е зелена, рехаво окосмена с по-тъмно зелени

доришни одлични лини. Последния согнент и редроси на для меня регобени опшина ператука. Замера вого соеща, аректи добом под треата. Баманадара меняцагамена падогу въргу правителните распине кои другара порастителнуются.

Мунительного разгиння на заражит за разлитен надам учени — Рас разгиння (инверем местина), Резільна побъе (черната містина), Разгина атмействам (учер-ученовира побаттим), Адгенба завітам (бунатам положена), Вонам венева (поправза насиля), Вонафоралівне різновам (порат хакартам), Побат Іншат (подавница), Абрестичу резільні (попарат пости попазанат (подавница), Абрестичу резільні (попарат пости попазанат (подавница), Абрестичу резільні (попарат пости попа-

Первых из летени скок гокулеток гокулить, ит чей до оптоморя, в замежност от гоографскего положения, издинурского высожения положен.

Местиванние помыта нед тренити миссибение, нама е одинени зарате в праста порабили на гора, огчена ет мероите равение д оксле 170 м кв. в сомицето.

Разпростравляют Калерова посучал, Сподрав Африка, Европа, Турна, Балена Путев, В. Келена на Валена Стацена, Турна, Калена Буго, В. Келена на Дума о Валена Соllag. В Кългарав съ срощ от неродите увишения по оказа 1700 о и к. в. менто о менация по прави, Тариа от на мачествето възправа и калена примен посреда, Ва Ватена при с част в потна калена примен последаца, от 1300 и к.в. с матера пона калена примен последаца, от 1300 и к.в. с матера пона калена примен последаца от 1300 и к.в. с матера поза калена примен последаца о 1300 и к.в. с матера по-

Консернационня заятимост. Пама дання вістат да с та стення в Білгария.

I.

When necessary genitalia are also illustrated

Местообитание: влажни тревисти местообитания, поляни с единични дървета и храсти, покрайнини на гори, сечища от 500 до около 2300 м н.в. в планините.

Разпространение: Европа, Турция, Задканказнето, Сибир, Монголия, Северен Китай. В България се среща от около 500 до около 2300 м н. в. в множество находища, предъяно в планините на Югозападна България, Родопите и Стара планини. На Витоша вадът е често среща и многочислен от 800 до 1900 м н. в. Има го и около Витеша и воколностите на София.

Консервационна значимост. Вид от Европейска червена книга на двевните пе перуди (улл Swany & Wareen, 1999); целеви вид от "Основни райони за опазване на дневните пеперуди в България" (Аваджена & Бешков, 2007).

Caterpillars and some nocturnal species are also illustrated there

Хранителните растения на парвите е Succisa praternis (ливадна синьоглавка, обикновено синьоглавче), Scabiosa (самогризка), Gentiana lutea (жълга тинтява) и Lonicera periclymenum

Период на летене: пеперудата има едно поколение годишно, от април до юди, в зависимост от географското положение, надморската височина и годината.

Местообитание: покрайнини на широколистии и иглопистни гори, поляни с храсти и единични дървета от морското равнище до около 2100 м надморска височина.

Разпространение: Европа, Турция и умереният пояс на Азия до Корея. В България Е. aurinia се среща в изолирани популации; в планините до 2100 м (Рила: Мальовица), като има и популации в ниските части на Източна България с надморска височина под 200 м (Източните Родопи, Странджа) и дори до морското равнище (нос Хумата между Созопол и Приморско, с. Варвара, с. Резово и при устието на р. Камчия). На Вигоша е рядък и малочислен вид, съобщаван е от Княжево до около 1000 м надморска височина.

Консервационна значимост. Вид, включен в Приложение II на Директивата за мес тообитаннята 92/43 на EC; вид от Приложение П на Бериската конвенция; целеви вид от "Основни райони за опазва не на дневните пе перуди в България" (Азаджина & Билков, 2007); вид защитен от Захона за биологичното разнообразне на Р България.

Call imorpha dambeda

Callistege mi

Amata marjana

Семейство Noctuidae (Нощенки)

Emmelia trabedis (Scorott, 1763). Един от най-честите наши видове, лети денем, но се привлича и нощем от изкуствена

Actinotia radiosa (Esper, [1804]). Дне вноактивна нощна пеперуда, обитава планински полини с цъфтища растителност.

191

Books are distributed free from "Vitosha" Park directorate. PDF can be find in the Museum site www.nmnhs.com

Thanks for your attention!

